

heden af de beslutninger, der træffes, men ikke den del af beslutningen, der indeholder et skøn, hvor snævert skal det så forstås?

Skal beboerklagenævnet kun kunne tage stilling til, om indvarslingstider, afstemningsregler og andre formalia er overholdt, eller skal beboerklagenævnet kunne tilsidesætte en beslutning som værende ulovlig, hvis den vedrører en aktivitet, som ligger uden for den almennyttige sektors lovlige aktivitetsområde?

Hvis det sidste er tilfældet – som jeg håber – kunne jeg godt tænke mig at høre forklaringen på, hvordan boligministeren har tænkt sig, at det skulle kunne lade sig gøre, uden at der i denne vurdering direkte eller indirekte indgår en vurdering af rimeligheden af huslejen?

Vi kan fra konservativ side også kun hilse muligheden for nævnsbehandling af husordensovertrædelser velkommen. Vi oplever i denne tid stadig flere tilfælde, hvor enkelte beboere gør livet surt for de omkringboende. Hvad enten det drejer sig om høj musik eller om åbenlys narkohandel, er det selvfølgelig helt uacceptabelt, at de omkringboende skal lide under disse gener.

Derfor er vi tilfredse med, at området for husordensovertrædelser udvides til også at omfatte eksempelvis gener i forbindelse med åbenlys narkohandel, ligesom vi er tilfredse med, at den enkelte beboer får adgang til at klage.

Det er ikke nogen hemmelighed, at vi ønsker en tilsvarende adgang for beboerne i den private udlejningssektor. Derfor håber jeg, at boligministeren vil komme med den tilkendegivelse, at man naturligvis er indstillet på at indføre en tilsvarende ordning for den private udlejningssektor.

Når det så kommer til sanktionsmulighederne, er vi fra konservativ side noget mere skeptiske. Vi mener, at beboerklagenævnet skal have mulighed for at effektuere en opsigelse og udsættelse af lejemålet, eventuelt med en efterfølgende prøvelse i boligretten. Det er der ikke lagt op til. Beboerklagenævnet kan i yderste konsekvens kun gøre lejeforholdet betinget. Hvis lejeforholdet skal bringes til ophør, skal man stadig den lange og besværlige vej igennem boligretten. Der burde efter vores opfattelse være mulighed for en hurtigere og mere vidtgående sanktion. Her er lovforslaget ikke godt nok.

Sammenfattende skal jeg sige, at der er mange positive elementer i lovforslaget, men der er

også, som det er fremgået, enkelte knaster. Det Konservative Folkepartis endelige stillingtagen til dette lovforslag vil selvfølgelig afhænge af, hvor langt vi kan komme med at få ryddet ud i knasterne, og jeg vil da foreslå, at boligministeren indkalder Det Konservative Folkeparti sammen med Venstre til forhandlinger om dette lovforslag.

Lovforslaget er som sagt kun det første af i hvert fald tre lovforslag, og vi skulle jo gerne nå frem til både nr. 2 og nr. 3.

Villy Søvnald (SF):

Det er jo et ganske omfattende lovkompleks, der følger anbefalingerne fra Lejelovskommissionen på punktet at lave en særskilt lejelov for almene boliger, og jeg forstod også af den temadebat, vi havde i udvalget i går, at senere på året vil der komme en erhvervslejelov og en lejelov for det private udlejningsbyggeri.

Jeg siger det her, fordi man ikke nødvendigvis skal have den forventning, at fordi SF på nogle punkter udtaler sig positivt om det her, vil vi på samme måde udtale os positivt om resten. Det kan man ikke slutte, uden at det bliver en fejlslutning.

Men grundlæggende er vi enige i det fornuftige i at lave den opdeling, der nu lægges op til. Vi er ligeledes enige i, at det er et fremskridt, at der nu indføres beboerklagenævn i alle kommuner; dog er det muligt for små kommuner at gå sammen.

Den overordnede hensigt med boligministerens forslag er med beboerklagenævnene at styrke beboernes retsstilling. Også det er vi meget enige i. Beboerklagenævnet kan gå ind i en lang række tvister – jeg skal ikke remse dem op. Også i de nævnte tvister, man kan gå ind i, er vi i høj grad enige.

Netop fordi hensigten er god – at styrke lejernes retssikkerhed – er det lidt ærgerligt, at boligministerens forslag efter vores opfattelse indeholder nogle alvorlige skønhedsfejl, som skal rettes, hvis SF skal stemme for lovforslaget. Det drejer sig bl.a. om udlejerens pligt til at oplyse lejerne om deres indsigelsesadgang ved huslejeforhøjelser. Det skal ske i dag ifølge den nuværende § 48, stk. 2. Bestemmelserne er faldet ud i de nye bestemmelser. Vi antager indtil videre, at det skyldes en slåfejl, og en sådan er jo nem at rette.

Det andet store problemkompleks, vi ser i det, er nogle af de meget runde bestemmelser, der findes i dele af § 81. Dette vedrører lejernes